

KOKORSKÉ NOVINY

ROČNÍK XVI ČÍSLO 3 ČERVEN 2014

OBČASNÍK PRO OBČANY MĚSTEČKA KOKORY A NEJEN PRO NĚ

ÚVODNÍK

Dubnové číslo KN jsme uzavřeli na Bílou sobotu. Znamená to, že vlastní velkonoční svátky nám připadly už do prostoru tohoto červnového čísla, tedy vlastně už do léta. Samozřejmě to vyřešíme jen poměrně krátkým ohlédnutím za Velikonocemi a budeme se orientovat dopředu. Přece však musíme připomenout ranní mrazík na Zelený čtvrtek, u nás jen s menším zahnědnutím brambor, které vystrčily zelenou nat' poněkud předčasně, jinde s teplotami hluboko pod bodem mrazu. Chtělo by se napsat, že to byl mráz poslední, ale znáte to, ledové muže podcenit nemůžeme. A tak si počkáme.

Nakonec nebylo na co. Ochlazení bylo několik, ale „ledoví muži“ v té nejhrušší podobě se nekonali. Časné jaro pokračovalo, zkušení hospodáři udávali, že počasí je o 14 dnů až měsíc „napřed“. Šéfredaktor to dokládá vlastní zkušeností, vlastně a doslova „rekordem“. První typicky jarní (a moje oblíbené) jídlo – nové brambory z vlastní zahrady s cibulkou a mléko, s velkou chutí povečeřel dne 9. května 2014, tj. dříve, než kterýkoliv rok předtím. Věřte nebo nevěřte. Má na to důvěryhodné svědky, ctihodné občany (E.H. a B.B.), když 7 menších, ale pěkných kousků, nesl ze zahrady z Kazňova (z úhuru) dolů na Zápivováří. Nevěřili ani přátelé z internetu, kterým jsem fotografii té výborné večeře přeposlal a v odpovědích nešetřili nedůvěrou a komentáři jako: „Provokace“, „Podvod“, „To jsou od loňska“. Ale brambory byly nové, naše a byly opravdu znamenité. A byly postupně i další, neomrzelo se to, každý týden až do dneška jedna taková zdravá večeře.

Skočíme li v čase až k Medardovi, dostaneme se rovnou do tropických krajín. Na meteorologické stanici naší redakce jsme před 10. červnem lámali teplotní rekordy, + 45°C na čidle, ve stínu 35°C. A byly i tzv. tropické noci přes 20°C. Např. o půlnoci 10. 6. hlásilo čidlo na dvoře redakce 24°C. Jen kdyby nebyli ti slímáci, už jsou i vevnitř v nových bramborách a žerou a žerou, na co přijdou, dýně, jiriny i okurky. A granule proti nim jsou drahé. V době přípravy červnového čísla přišlo ovšem po vedrech silné ochlazení a sucho a sucho. Snad to na ně alespoň trochu zabere.

V čase uzávěrky tohoto červnového čísla KN se ovšem kokorské Zemědělské družstvo připravuje na svůj „Den otevřených dveří“ a očekává i v této souvislosti také návštěvu kokorského rodáka, také zemědělce, současného ministra zemědělství, Ing. Mariana Jurečky, který v Sobotkově vládě reprezentuje koaliční KDU-ČSL. Periodicitu Kokorských novin nás nutí zařadit „reportáž“ z této návštěvy až do srpnových Kokorských novin, pokusíme se však dostat do naší barevné obrazové přílohy na „poslední chvíli“ alespoň ilustrační fotografii. Uvidíte sami, zda se nám to podařilo, či nikoliv. Pamětníci jistě vzpomenu na návštěvu rovněž ministra zemědělství Luxe, také z KDU-ČSL, který naše družstvo navštívil už před léty. Byla z toho skromná fotografie podle tehdejších možností redakce. Ani tentokrát nenecháme naše čtenáře bez informací a o všem kolem návštěvy v srpnu napíšeme, nejlépe s pomocí samotných družstevníků. Možná se dostane i na samostatné hospodařící rolníky.

Od svatého Aloise už platí – „Léto budiž požehnáno“ Ať je krásné pro děti, pro nás všechny, i pro Kokorské noviny. Kš

Zdravá večeře 9. 5. 2014. Foto redakce KN. Dobrou chuť.

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Přijalo po svém zasedání, konaném dne 16. 4. 2014 následující usnesení.

Zastupitelstvo obce schválilo:

- program zasedání zastupitelstva obce
- ověřovatele zápisu paní Drahomíru Lörinczovou a pana Oldřicha Temlíka
- zahrnutí obce Kokory do územní působnosti komunitně vedeného místního rozvoje – MAS Hanácké Království, která pracuje na základě metody LEADER, tj. partnerství subjektů veřejné správy, podnikatelské sféry a neziskového sektoru, pro přípravu a realizaci plánovacího období EU 2014-2020
- zapojení obce Kokory do přípravy Integrované strategie komunitně vedeného místního rozvoje území MAS pro období 2014-2020 při uplatnění partnerského přístupu mezi soukromým a veřejným sektorem
- Závěrečný účet Obce Kokory za rok 2013 bez výhrad, který obsahuje vše podle § 17 zák. č. 250/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů viz příloha 1-8
- převod výsledku hospodaření Obce Kokory za rok 2013 z účtu 431 na účet 432
- schválilo účetní závěrku Obce Kokory za rok 2013, sestavenou ke dni 31.12. 2013, včetně výsledku hospodaření za účetní období 2013
- přijetí investičního finančního příspěvku z rozpočtu Olomouckého kraje ve výši 120.000,--Kč s účelem použití na pořízení dopravního automobilu („vybavení JSDH“)
- spolufinancování obce ve výši minimálně 60 % z celkových nákladů na účel dle čl. II odst. 1 smlouvy o poskytnutí příspěvku z rozpočtu obce na rok 2014
- znění smlouvy o poskytnutí příspěvku uzavřené dle ustanovení § 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění
- revokaci usnesení Zastupitelstva obce Kokory ze dne 19.06.2013, bod 8, odst. 5,
- o schválení kupní smlouvy mezi Obcí Kokory a majitelem parcely č. 625/15 v k.ú. Kokory za ujednanou kupní cenu
- Kupní smlouvu mezi Obcí Kokory a majitelem parcely č. 625/26 a p.č. 625/31 v k.ú. Kokory za ujednanou kupní cenu

- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu č. IZ-12-8000359-Kokory, oprava mostu 55-005-přeložka VNv
- Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti, číslo IP-12-8011350/VB/1 název : Kokory, Obec Kokory, p.č. 890/10, 890/14, NNv, NNk -2-
- Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti, č. IV-12-8007615/VB/1, název : Kokory, Veselský, rozšíření kNN
- záměr prodeje st. parcely č. 301 o výměře 25 m2 za cenu 250,-
- KČ s tím, že nabyvatel uhradí veškeré související náklady
- bezúplatný převod ideální poloviny p.č. 952 a 986/1 v k.ú. Kokory z vlastnictví České republiky na Obec Kokory
- Smlouvu o zajištění zpětného odběru a využití odpadu z obalů mezi firmou EKO-KOM a.s. a Obcí Kokory č. OS201420002540

Zastupitelstvo obce neschválilo:

- zveřejnění záměru odprodeje části parcely č. 989/2, parcely č. 989/3 a 989/4 v k.ú. Kokory
- zveřejnění záměru prodeje p.č. 375, 374/3, 374/4, 1015/26 a část parcel č. 374/9 a 890/6 v k.ú. Kokory
- zveřejnění záměru prodeje části parcely č. 397/21 v k.ú. Kokory

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce, došlo k poštu a všeobecné informace

V Kokorách 18. 4. 2014

Hana Zittová
starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ:

V dubnu 2014 a to 19. se narodil chlapec **Petr Příkryl**. Srdečně vítáme dalšího kluka mezi nás.

SŇATEK

Dne 21. 6. 2014 uzavřou **občanský sňatek** v oddací síni obecního úřadu v Kokorách občané **Věra Čapková a Milan Fiala**. Hodně štěstí.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Pro červenec a srpen 2014 zaznamenáváme ve společenské kronice Kokorských novin následující jubilea:

- 6. 7. oslaví pan Metoděj Rygal kulatých 80 roků**
- 18. 7. se dožívá pan Antonín Doležel 88 let věku**
- 26. 7. dovrší pan Oldřich Dočkal věk 84 roků**
- 28. 7. se dožívá věku 81 let pan František Trávníček**
- 11. 8. oslaví požehnaných 92 pan Vladimír Vacek /Přerov/**
- 15. 8. dosáhne na 83 roků paní Dagmar Otčenášková**
- 18. 8. oslaví kulatých 80 let paní Jana Zapletalová**

Redakce, obecní úřad i spoluobčané všem jubilantům srdečně blahopřejí a dle našeho zvyku ještě jednou a navíc oslavencům ke kulatinám.

ZLATÁ SVATBA

Na červenec chystají zlatou svatbu manželé **Kamil a Anna Hradílkovi** a to na 11. 7. 2014. Hodně zdraví a štěstí.

ÚMRTÍ KOKORSKÝCH OBČANŮ

Dne 11. května 2014, ve věku **nedožitých 46 let**, neočekávaně skonal u moře v Chorvatsku **Ing. Petr Brada**.

Na kokorském hřbitově zesnulého po církevních obřadech doprovodilo na poslední cestě, spolu s truchlící rodinou, opravdu velké množství spoluobčanů, spoluhráčů, kamarádů a přátel. Pan Petr Brada zemřel uprostřed práce a dalších aktivit, výborný všestranný sportovec, úspěšný podnikatel a kokorský patriot, který bude všem velmi chybět.

Snad řízením osudu se takováto smutná událost opakuje přesně po 40 letech. Tehdy před léty rovněž náhle, ve věku obdobných 47 let, zemřel tehdejší všestranně aktivní starosta Sokola Kokory bratr František Veselský. Podobnost osudů obou sportovců a činorodých občanů podtrhuje i skutečnost, že budou na kokorském hřbitově v pokoji odpočívát vedle sebe. Statní a úspěšní kokorští chlapi, kterým nebylo dopřáno oslavit padesátku.

Kš

VOLBY V ROCE 2014

První ze série letošních voleb moc občanů Kokor do volební místnosti nepřivedla, dokonce méně než činí celostátní průměr. Výsledky voleb do Evropského parlamentu 23. a 24. 5. 2014 ve volebním okrsku Kokory:

KDU-ČSL	25 hlasů	22,32 %
ČSSD	21	18,75%
KSČM	14	12,50%
ANO 2011	13	11,60%
Piráti	11	9,82%
LES	6	5,35%

(LES - Liberálně ekologická strana)

Celková volební účast v okrsku Kokory– 12,95 % a to je opravdu málo.

Volební komise skutečně moc práce neměla. Foto KN

VÝZVA ÚŘADU PRO ZASTUPOVÁNÍ STÁTU ve věcech majetkových

Již v dubnovém čísle jsme informovali občany o výzvě, která se týká vlastníků nemovitostí a dalších oprávněných osob, kteří nejsou označeni v katastru nemovitostí **dostatečně určitě**, jak vyžaduje katastrální zákon. Lhůta pro přihlášení k nemovité věci běží **do 31.12.2023**. Po uplynutí této lhůty případně opuštěná nemovitá věc do vlastnictví státu. [Informace je vyvěšena na úřední desce i na webu obce a dále pak na adrese www.uzsvm.cz](http://www.uzsvm.cz) v sekci „Nabídka majetku“

Prosím znovu občany, aby si přezkontrolovali své listy vlastnictví, jedná se hlavně o garáže, stodoly apod. Případné bližší informace všem zájemcům z dostupných podkladů ráda sdělím.

Starostka

STAVEBNÍ PRÁCE KOLEM NÁS A PŘED NÁMI

Co se týče drobných oprav, máme v plánu opravu komunikace ke hřbitovu a zároveň provést opravu poškozených kanálových vpustí a výtlučků na místních komunikacích. Ve škole se bude opravovat podlaha v ředitelně, do které je připraven nový kancelářský nábytek. Dále probíhají intenzivní přípravy na sanaci a zateplení suterénu ve škole, po výběru firmy bude kolem celé školy odkopána zemina a dle projektu provedena sanace zdiva se zateplením. Realizace bude probíhat dle projektu Energetické úspory Základní školy Kokory. Vzhledem k vysoké finanční náročnosti, bude projekt realizován s největší pravděpodobností po etapách, pokud se nepodaří získat část finančních prostředků z dotací.

Nejvýznamnější stavební akcí bude zateplení budovy obecního úřadu. Na tento projekt pod názvem **Revitalizace obecního úřadu v Kokorách, část energetické úspory OÚ Kokory jsme získali prostředky z Operačního programu životní prostředí-50.** Výzva, oblast podpory 3.2.1. Rekonstrukce bude velmi náročná. V první fázi stavby je počítáno se zbouráním garáže, přístavbou schodiště s výtahem a půdního prostoru, kompletně dojde k výstavbě nové střechy a zateplení celého pláště budovy. V půdní nástavbě bude nový společenský sál asi pro 50 osob včetně příslušenství, který využijeme k menším společenským akcím, besedám a přednáškám. Dále zde bude mít své místo i nová knihovna, která zajistí našim čtenářům lepší a modernější komfort při půjčování knih. Starostka

PANÍ UČITELKA SAŠA ODCHÁZÍ.....

Rád potkávám na vycházkách po obci děti z mateřské školy. Jsem potěšen, že je jich dost, že jsou zdravé, pěkné a roztomilé, ať už jsou to miloučci „maloši“, nebo vyspělí a statní „veloši“, a že vždycky pěkně pozdraví. A že je paní učitelky nejen ohlíďají, ale připraví do školy a také (a to není přehnané) do dalšího života. Před časem jsme napsali v našich Kokorských novinách obdobný článek „Paní ředitelka MŠ odchází“ o paní Drahomíře Lörinczové. Dnes ona sama píše (i z pozice zastupitelky obce Kokory) o své nástupkyni a dlouholeté kolegyni, které jen „dobová reorganizace a racionalizace“ změnila funkci ředitelky mateřské školy Kokory na zařazení „vedoucí učitelka“. Ale dejme už prostor a slovo „Draze“, která dodnes ve školce obětavě občas vypomáhá. I ten nadpis je její.

Je to už neuvěřitelných 41 roků, co mladinká absolventka Střední pedagogické školy v Přerově, Alexandra Šišková (později provdaná Neulsová), nastoupila jako učitelka mateřské školy v Kokorách. Jejím prvním pedagogickým působištem byla jednotřídní MŠ umístěná v suterénu ZŠ Kokory (dnešní školní družina) s počtem 33 dětí. Nastoupila v září 1973, kdy v těsném sousedství školy finišovala stavba nové budovy mateřské školy, tak jak ji známe dnes.

Nová mateřská škola Kokory byla slavnostně otevřena a uvedena do provozu v únoru 1974. Naše Saša se bezprostředně zapojila do přípravy nových moderních prostor této už dvoutřídní MŠ. Uplatnila své výtvarné dovednosti při výzdobě interiéru, navrhovala a šila pracovní oděvy učitelů a personálu, vyráběla doplňky pro hry, šila kostýmy dětí na veřejná vystoupení. S kolegyní paní Helenkou Vodákovou založila pěvecký soubor dětí „Konvalinka“ pro děti MŠ a prvního stupně ZŠ. Vlohy podělila - její otec byl známý učitel a muzikant v Přerově, ale také člen vynikající kokorské kapely „Melodia“.

Hned od počátku se zapojila do všech aktivit MŠ, ale také se zúčastňovala společenského života obce. Pomáhala realizovat oblíbené plesy MŠ, besídky, soutěže, závody. Doprovázela děti na týdenní pobyty v přírodě (tehdy na rekreačním středisku ZD Kokory v Kunčicích pod Ondřejníkem). Připravovala děti na veřejná vystoupení – Vítání občánků, Mateřinky v pohybu, Olympiády mateřských škol.

Vdala se, vychovala dvě děti a dnes je i šťastnou a půvabnou babičkou, zakotvenou i v okruhu „její kmenové školky“.

Měla jsem tu čest a samozřejmě i potěšení, být Sašinou kolegyní, vedoucí i přítelkyní. Poslední léta svého působení v Kokorách úspěšně řídila kokorskou mateřskou školu, jako vedoucí učitelka.

Odchází na zasloužený odpočinek a tak ji děkuji nejen za sebe, ale i za všechny děti, které pomáhala vychovávat a přejí hodně štěstí. Ať se k nám ráda vrací.

Drahomíra Lörinczová

Poznámka redakce: Kokorské noviny se samozřejmě připojují i za obec, občany a zastupitelstvo s výrazným poděkováním a přáním zdraví, spokojenosti a „tvůrčího neklidu“ do dalších let.

Redakce přidává ještě zajímavou shodu okolností. Zdá se, že mladické učitelky a později dámy z rodů Šiškových si kokorskou „mateřinku“ doslova „pronajaly“ na celé desítky let. A „gazdovaly“ dobře.

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Štafetový pohár 2014

Dne 21. 5. se 16 žáků 1. – 5. třídy zúčastnilo krajského kola soutěže ve štafetovém běhu v Prostějově. Zúčastnilo se celkem 10 základních škol z celého Olomouckého kraje. Soutěž měla tři části. Štafeta mladších žáků 1. – 3. tř. (8 x 100 m) – Malátková, Bolfová, Děrdová, Zaoralová, Hluší M., Burdi, Drobný, Přikryl se umístila na 5. místě. Štafeta starších žáků 4. – 5. tř. (8 x 100 m) – Jurečková, Bradová, Tomášková, Myšáková, Hluší V., Telíšek, Marek, Matuškovice se umístila na 6. místě. Štafeta mix byla složena z 8 běžců z obou kategorií (8 x 200 m). Součet všech tří časů nám vynesl pěkné 6. místo v kraji. Běžcům děkujeme za reprezentaci školy.

Mgr. Jana Procházková

Po štafetovém běhu. Foto archiv školy.

O dalších atletických závodech čtěte na jiném místě KN.

ANOREXIE A BULIMIE PŘEDNÁŠKA VE ŠKOLE

Dne 15. dubna 2014 se na naší škole konala přednáška na téma „Anorexie a bulimie“. Tato onemocnění představují v dnešní době častou a velmi rozšířenou hrozbu zejména pro dospívající. Je známo, že poruchami příjmu potravy trpěli lidé už v dávných dobách, například císařovna Sissi, ale v současnosti se počet nemocných zvyšuje, k čemuž zdárně přispívají také média.

Foto ZŠ Kokory

Během přednášky mohly děti zhlédnout fotografie a dokumenty týkající se této závažné problematiky, ujasnily si rozdíl mezi oběma onemocněními a zopakovaly si zásady vhodné životosprávy, v níž dominují všem známá pravidla - jíst pravidelně, ale s mírou, mít dostatek pohybu i odpočinku.

Mgr. Jana Jemelková

DEN ZEMĚ V KOKORSKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Všichni žáci i učitelé základní školy se rozhodli oslavit Den Země, a proto celé střeďední dopoledne zaplnili činnostmi týkajícími se ochrany Země, probouzení Země a také si opakovali vědomosti týkající se různých kontinentů. Ekologický den zahájili žáci I. stupně vycházkou, kde sbírali přírodniny, vymýšleli si ve skupinách jména a pokřiky.

Po návratu do „základního tábora“ putovaly jednotlivé výpravy na stanoviště, kde na ně čekala paní učitelka s úkolem. Děti vypracovaly myšlenkovou mapu na pojmy týkající se přírody, zjišťovaly informace o ohrožených druzích živočichů žijících na kontinentech Austrálie, Evropy, Asie, Afriky, Ameriky. Aby dokázaly Zemi probudit, jako staří Indiáni, hrály na netradiční nástroje (šamanský buben, dešťovou hůl, tibetskou mísu, koshi...).

Nasbírané přírodniny využily k uměleckému výtvaru - společnými silami poskládaly z listů, květů, větviček mandalu a na závěr zasadily nové květiny, které zkrášlují chodby a třídy školy.

Všechny děti projevovaly očividné nadšení a tato školní akce určitě přispěla k pochopení svátku Dne Země. Tento den slaví několik milionů lidí na světě a i malí „kokorští ekologové“ si na chvíli mohli uvědomit, že naši Zemi a přírodu je třeba chránit.

Žáci 2. stupně se věnovali problémům, které se týkají všech lidí na světě, tedy problémům globálním.

Prostřednictvím různých aktivit se dozvěděli, jak se tyto problémy třídí, naučili se je pojmenovat a na některé z nich se podívali zblízka. Díky projektu se přenesli na nejchudší kontinent světa, do Afriky. Zjistili, v jak bídných poměrech africké děti žijí, že trpí hladem a nedostatkem vody, musí tvrdě pracovat a nemají možnost se vzdělávat. Napsali jim pohádku a dopis, aby je alespoň pomyslně na dálku potěšili. Na závěr se všichni shodli na tom, že jim tento projektový den pomohl uvědomit si, že jsou šťastní za život v evropských podmínkách a že by s tím africkým rozhodně neměnili.

Mgr. Irena Svozilová, Mgr. Miroslava Medříková

Fotografie z archivu školy.

KROUŽEK VAŘENÍ

Abychom si odpočinuli od vstřebávání informací ve výuce, jdememe si vyzkoušet něco praktického do kroužku vaření. Připraveny jsou pro vás vždy lákavé recepty, na nichž si pochutnáme. Připravujeme jak tradiční a osvědčená, jako například naše oblíbené kuřecí maso v kukuřičných lupínkách, tak i recepty méně známé. Mezi takové patří třeba „čína trochu jinak“ s nudlemi. Doplněvala nám názorně učivo o číně, které jsme probírali v hodině zeměpisu. Snažíme se připravovat pokrmy tak, aby byly pestré, a proto nechybí v našem menu zelenina, ať už pečená, dušená nebo v podobě salátu. Ke každému vaření patří dezert, ať už jednoduchý nebo složitější. Čtenářům se omlouváme, že některé recepty jsme si nejprve nevšimli a teď je přidáváme.

obzvláště vydařené. O některé recepty se s vámi rádi podělíme, stojí za vyzkoušení!

Přejeme Vám dobrou chuť! Kuchtičky z kroužku vaření.

1. MLÉČNÉ ŘEZY

Těsto: 7 vajec, 8 lžic krupicového cukru, 2 lžíce oleje, 4 lžíce holandského kakaa, 10 lžic polohrubé mouky, ¼ balíčku prášku do pečiva

Náplň: 125g másla, 4-6 lžic moučkového cukru, 2 polotučné tvarohy /použili jsme 1 a stačí/, 1 smetana ke šlehání

Postup:

- vajíčka vyšlehejte do pěny, přidejte cukr a olej a nakonec i kakao
- vše důkladně promíchejte s moukou a práškem do pečiva a spojte do těsta
- nalijte na pečicím papírem vyložený plech, pečte asi 7-8 min., 180 C

Upečený plát těsta nechte vychladnout a poté rozdělte na 2 poloviny

Zatím si připravte náplň:

- máslu vyšlehejte s cukrem, pak postupně přidávejte tvaroh a nakonec zašlehejte smetanu.

Pak na 1 část těsta naneste náplň, přikryjte 2. částí a nechte vychladnout, nejlépe do 2. dne.

Podávejte nakrájené na obdélníčky (připomíná Kinder mléčný řez)

2. JABLKOVÝ KOLÁČ S PUDINKEM

- 500g listového těsta
- 1 balíček piškotů
- 5-6 větších jablek
- 1 skořicový cukr
- 1 vejce na potření
- rozinky, oříšky, kokos (dle chuti)

Krém

5dl mléka, 2 lžíce cukru, 1 vanilkový cukr, 1 vanilkový pudink

Postup:

- nejdříve uvaříme pudink dle návodu, aby lehce vychladl
- těsto rozdělíme na 2 poloviny
- 1. polovinu vyválíme a přeneseme na plech
- těsto poklademe vrstvou piškotů
- přidáme na malé kousky nakrájená jablka (možno i nastrouhat), přidáme rozinky, skořicový cukr
- zalijeme pudinkem (ne horkým)
- přiklopíme 2. vrstvou rozváleného těsta, potřeme rozšlehaným vajíčkem
- dáme péct do předehřáté trouby asi na 25 min.

Rada na závěr

- lépe chutná až 2. den (uleželá☺)
- Máte-li velký plech, připravte dvojnásobnou dávku pudinku, vytvoří vyšší vrstvu

3. ČOKOLÁDOVÝ FONDANT**Ingredience :**

- Hořká čokoláda 200 g , vejce 3 ks, cukr 150 g , máslo 50 g, hladká mouka 70 g

Postup přípravy: V kastrůlku rozpustíme čokoládu a máslo. Sundáme ze sporáku a přidáme vajíčka, cukr a mouku. Vše promícháme do hladka. Těsto dáme do vymazané koláčkové formy a pečeme 25 minut v troubě předehřáté na 210 °C. (nebo do jednotlivých formiček).

Ačkoliv jsme použili kopii zasláního textu, přece jen se některé řádky trochu „zašmrdochaly“, čehož jsme si nejprve nevšimli. Čtenářům se omlouváme.

Dobrou chuť při školním vaření i doma. Foto ZŠ

EXKURZE DO HODONÍNÁ

26. 5. 2014 se 9. třída vypravila do hodonínského Muzea ropy a naftového dobývání. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o ropě. Měli jsme také možnost vidět části zařízení na těžbu ropy. Po skončení prohlídky jsme si prohlédli centrum města. Užili jsme si i cestování vlakem. Všem se výlet moc líbil. Zapsali: Kristýna Přindišová a Petr Ogurčák, foto ZŠ.

PERNŠTEJNÍ

Vystoupení skupiny historického šermu

Ve čtvrtek 29. května žáci naší školy zhlédli představení šermířské skupiny Pernštejní z Pardubic. Představení nazvané **Gotika – život rytířů za vlády Lucemburků**, žákům vtipnou formou přiblížilo období 14. a 15. století.

Vystoupení probíhalo formou hraných scének, do kterých byli zapojeni i dobrovolníci z řad žáků. Ti si tak mohli vyzkoušet oděv a zbroj rytíře, rytířský turnaj nebo pasování na rytíře.

Během vystoupení si žáci zopakovali učivo dějepisu a dozvěděli se řadu zajímavostí. Vystoupení bylo zakončeno šermířským soubojem.

Zůstal prostor i na zvědavé dotazy, prohlídku zbraní, zbroje a oděvů z období gotiky.

Mgr. Denisa Biskupová

Rytíři, koně a děti v sokolovně. Foto archiv ZŠ

KDE BUDOU STUDOVAT PO PRÁZDNINÁCH ?

O žácích z devítky, kteří uzavřou docházku na kokorskou školu nám napsala paní ředitelka ZŠ Kokory :

Ve školním roce 2013/2014 opouští základní školu z 9. třídy 4 dívky a 8 chlapců.

Děvčata si zvolila obory:

- veterinářství na Střední škole veterinární v Kroměříži

- pedagogické lyceum na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole v Přerově
- zahradník na Střední škole zemědělské v Olomouci
- ošetřovatelka na Střední zdravotnické škole v Hranicích.

Z osmi chlapců pět bude studovat na Střední průmyslové škole v Přerově, dva obor automechanik na Střední škole technické v Přerově a jeden obor truhlář na Střední škole řezbářské v Tovačově.

Z 5. třídy odcházejí na osmileté Gymnázium Jakuba Škody v Přerově a Slovanské gymnázium v Olomouci 3 žáci (2 chlapci a 1 dívka), kteří velmi úspěšně vykonali přijímací zkoušky z českého jazyka, matematiky a obecných studijních předpokladů.

Všem přejeme v dalším studiu hodně úspěchů a spokojenosti. Mgr. Marie Kondlerová

Kokorské noviny se přidávají s optimistickým heslem „Letěte holubi, velký svět na vás čeká“. Ale vračejte se.

Ale ještě než odejdou, zvou deváťáci i žáci ostatních tříd rodiče a všechny občany na Školní akademii do sokolovny. Akademii se koná od 15 hodin dne 25. 6. 2014. KN však vyjdou asi až po tomto datu a tak si alespoň připomeňte, jak se akademie podařila.

Z KOKORSKÉ FARNOSTI V DOBĚ VELIKONOČNÍ

Druhá neděle velikonoční je v církevním kalendáři označena jako neděle Božího milosrdenství. Letos to bylo 27. 4. 2014. V tento den papež František kanonizoval (*kanonizace je v křesťanství proces zahrnutí do kánonu, a to buď do kánonu posvátných knih nebo do kánonu svatých, tedy kanonizace ve vlastním slova smyslu svatořečení*) v Římě dva bývalé papeže a to Jana Pavla II. a Jana XXIII. Mnozí jsme tuto významnou církevní slavnost mohli sledovat prostřednictvím médií.

Papež František při slavnosti kanonizace. Foto převzato

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Pojďme se však podívat do naší kokorské farnosti, kde bylo opět po 2 letech **1. svaté přijímání** dětí. Dva chlapci a tři dívky přijali poprvé Pána Ježíše v podobě Eucharistie do svých srdcí. Na tuto událost vzpomínáme i my dříve narození, když jsme byli malí a rodiče nás vystrojili do krásných šatů a šli jsme poprvé k 1. sv. přijímání. Fotografii se svými vrstevníky jak drží všichni svíčku, je s nimi pan farář a možná i sestřičky dominikánky – tu má snad každý někde v rodinném albu. DJ

Poznámka redakce: Foto z přijímání v obrazové příloze KN

ZMĚNA VE VEDENÍ FARNOSTI

Pan farář Vojtěch Zapiór oznámil, že od 1. července 2014 dostal od arcibiskupa Jana Graubnera jmenovací dekret do Šternberku. To znamená, že spravování naší farnosti ukončí 30. 6. 2014 a bude přeložen, aby své povolání vykonával jinde. Kdo přijde na jeho místo? To z oficiálních zdrojů zatím není potvrzeno. Čtenářům KN však určitě přineseme v příštím čísle rozhovor s novým správcem naší farnosti. DJ

KOKORŠTÍ BRKAČI 2014

Dubnové noviny jsme uzavírali dříve, než k nám doputoval letošní jmenný seznam „brkačů“. Kluci si ale určitě zaslouží, aby jejich jména byla zachována i v tisku, možná i s nějakou, chybou, kterou jsme z klukovsky „nadrápaného“ dokumentu převzali.

V roce 2014 poctivě brkali a tak zvony nahradili: (stáří)
Otík Grossmann(12), Ondra B. (12), Ondra Bittela(9), Lukáš Drabišťák (9), Jan Majárek(13), Lukáš Lehocký (13), Lukáš Dopita (14), Filip Bílý(12), Aleš Kratochvila(13), Michal Příkryl, Jakub Mazur (13), David Blum (14), Štefan Mačák (11), Adam Zícha (7), Vojta Mičkal (14), Martin Mičkal (5), Vilém Hluší 11, Mikuláš Hluší (8), David Horák (15), Erik Pokorný (10), Jirka Zapletal (9), Lukášek Kráčmel (6), Jakub Děřda (7), Jarda Polák (7), Břetislav Majárek (15, kapitán), Jakub Habáň (14, kapitán). Převažovaly velké brkače, pár bylo malých řečtaček a vévodil jeden „tragač“, podle výkladu jeho konstruktéra, pocházejícího ze Samotišek, zvaný „koza“. Vezměte si k ruce barevnou jarní přílohu z minulého čísla KN a snažte se kluky identifikovat. Děkujeme za pochopení.

DIVOKÝM KURDISTÁNEM

Velmi rád a s trochou nostalgie vzpomínám na návštěvy kokorské obecní knihovny (asi ve staré škole) v chlapeckém věku na začátku padesátých let minulého století. Trochu jsem pomáhal tehdejšímu knihovníkovi, až příliš hodnému odbornému učiteli fyziky Aloisi Havelkovi a hlavně jsem se přednostně dostal ke knížkám, které mne zajímaly. Byly to především knihy o leteckých soubojích stíhacích es z 1. světové války a jejich dobrodružství po celém světě v době mezi válkami. Anglický pilot **Biggles** byl prostě jednička. Biggles od velbloudích stíhaček, Biggles a zlaté dublony a asi 10 dalších obdobných titulů nebylo vyřazeno a byly to poklady, které putovaly z ruky do ruky dobrodružství chytivých čtenářů mladšího a středního věku a to nejen v Kokorách. Ale pozor. Další skupinou knih stejně žádaných byly i tehdy **knihy Karla Maye**, kterým vládla drtící ruka Old Shaterhanda a ušlechtilost náčelníka Apačů Vinetoua. Dnes víme, že May na amerických prériích nikdy nebyl, ale vůbec nám to nevádí. Později přesunul svého hrdinu a tedy sám sebe také do Orientu a z Old Shaterhanda se stal proslulý **Kara Ben Nemsí**. Jednou z částí (dnes bychom řekli) seriálu „Ve stínu padišacha“ je i román „**Divokým Kurdistanem**“. Do těchto tajemných a neprobádaných krajin se později (v roce 1899 – 1900) Karel Máj jako cestovatel vypravil už osobně a byla to mimořádně těžká

konfrontace jeho dosavadní cestovatelské fantazie se skutečností.

Po více než 110 letech se do Kurdistanu odvážně vydala také mladá kokorská cestovatelka Zuzana Habáňová, jejíž cesty do Indie a na Srí Lanku jsme už našim čtenářům přiblížili v minulých číslech.

S potěšením jsem si její vyprávění přečetl a věřím, že většina našich čtenářů se přidá. Určitě se, stejně jako já, poučíte. Ale nechme už psát naši milou a nebojácnou autorku. Kš

TAJEMNÝM TURECKÝM KURDISTÁNEM

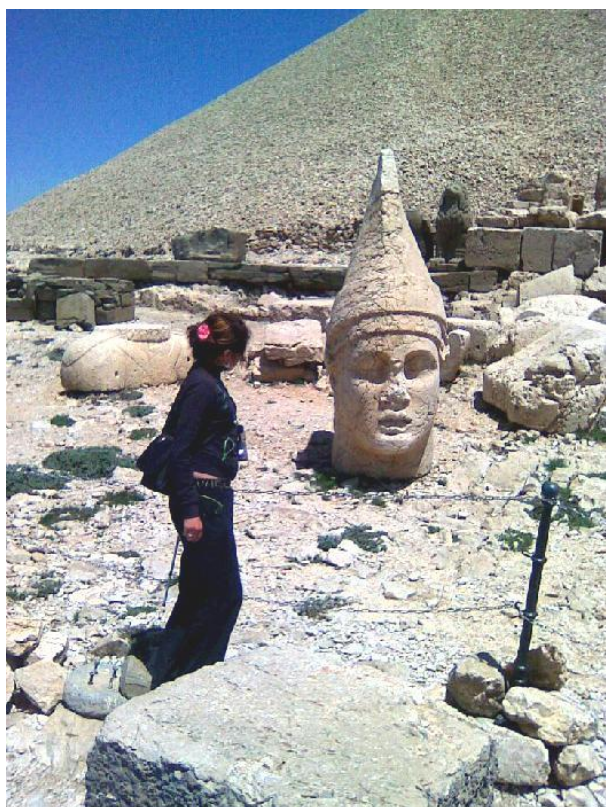
Pod názvem Kurdistan si každý představí nebezpečnou oblast plnou divokých povstalců, ozbrojených válečníků, teroristů. Před lety se mi dostal do rukou cestopis mladého Čecha, který turecký Kurdistan procestoval. Tím začal můj sen, tento kout světa prozkoumat. V květnu 2012 se s kamarádem vydávám na cestu kolem Turecka. Tímto bych se s Vámi ráda podělila o postřehy ze života lidí této odlehle, turisty málo navštěvované, části země.

Po přiletu nás vítá zamračený a deštivý Istanbul, který ihned opouštíme. Kamarádovi oznamuji, že cílem naší cesty je úplný východ a zejména jihovýchod Turecka, tzv. Kurdistan. Během 16 dní musíme procestovat 2500 km. Je překvapený, ale nic nenamítá, prý má dobrodružství rád. Pohodlným dálkovým autobusem vyrážíme na východ. Je čtvrtek, v Turecku začíná víkend, Istanbul je téměř neprůjezdný. Jako by všech 14 milionů obyvatel této metropole někam odjíždělo. Po 4 hodinách v zácpě město konečně opouštíme. Pár dní strávíme v Kappadokii, pohádkové sopečné krajině protkané podivuhodnými skalními útvary, rozeklanými kaňony a starodávnými podzemními městy. Po dvou nocích a 1200 km v autobusech přijíždíme do tureckého Kurdistanu.

Kurdistan se nachází v západní části Asie na území Turecka, Íránu, Iráku, Sýrie a nepatrně Arménie. Na území 5x větší než Česká republika žije odhadem 30-40 milionů Kurdů. Jsou považováni za největší národ bez vlastního státu, o který vždy zarputile usilovali. Mají svůj vlastní jazyk, tradice a neobyčejně rytmickou hudbu. Jsou to také velmi hrdí a tvrdohlaví lidé, což jejich pověsti mnoho nepřidalo.

Naši první zastávkou je městečko Malatya a místní atrakce tajemná hora Nemrut Dagı. Jakmile vystoupíme z autobusu, osloví nás chlapík číhající na turisty. Je to majitel místní cestovní agentury, což se nám hodí. V malé útulné kanceláři odkládáme krosny a majitel nám servíruje snídani – velké chlebové placky, zeleninu a jak zdůrazňuje, kurdská vajíčka!!! První setkání s Kurdy, o jejichž pohostinnosti jsem tolik slyšela. Je téměř nemožné rozeznat Kurda od Turka, vypadají stejně a neznalý Evropan jazyky nerozezná. Otázka, ke komu patří, je velmi citlivá a může vyvolat negativní reakci. Kdo je kdo mě ale vždy zajímalo nejvíce.

Do party přibíráme postaršího francouzského dobrodruha a v pronajatém autě s řidičem vyrážíme. Projíždíme úchvatnou horskou scénérií, v údolích jsou roztroušeny zbytky památek z období staré Mezopotámie, míváme omšelé vesničky, pasoucí se stáda koz. Na opuštěnou nebezpečnou cestu náhle přímo před auto padá ze skály obrovský balvan. Vyděšený řidič prudce zabrzdí, což mu zachrání jeho vůz a někam našťavaně telefonuje. Přibíhá několik chlapíků, zuřivou hádku střídá přátelská debata u cigarety a společnými silami se snaží balvan odvalit z cesty. Prý kdosi zapomněl zaměstnancům místního kamenolomu ohlásit projíždějící auto s turisty a ti tedy vesele odpalovali kameny dál. Zastavujeme u malé restaurace a před námi se tyčí ohromná kamenná hora.

Čím je tak zvláštní? Její vrchol je dílem lidských rukou a skrývá dosud neotevřenou a neprozkoumanou hrobku. Mohyla stará více než 2000 let byla objevena náhodně až v roce 1880. Stráží ji obrovské kamenné sochy bohů, které jsou bohužel vlivem času a častých zemětřesení značně poškozeny. Jsme ve výšce 2 100 m. n. m. a výhled na okolní štíty pohoří Taurus je fantastický. Památka je navštěvována zástupy turistů, proto je mi záhadou, že jsme zde úplně sami. Má to však své kouzlo a podaří se to málokomu. Vracíme se zpět do města, platíme pohostinnému Kurdovi výlet a já zjišťuji, že Turecko není vůbec levná země

Pokračujeme dále na východ. Krajina je vyprahlá, hornatá s občasnými temně zelenými porosty křovin. Na palubě místního převozu zdoláváme i s auty a naším minibusem modré vody řeky Eufrat. Za tmy přijíždíme do města Diyarbakir, neoficiální metropole kurdského národa. Dlouhou dobu měl nálepku velmi nebezpečného místa, docházelo zde k častým potyčkám mezi Kurdy a Turky, v 90. letech bylo sídlem tureckého Hizballáhu a separatistických skupin. Tohle vše je již minulostí. Diyarbakir je dnes útulné, pestrobarevné město plné přátelských a rádo konverzujících lidí. Při hledání hotelu se kolem nás shrocuje dav, lidé se snaží pomoci a zároveň procvičit angličtinu. Ne zrovna důvěryhodně vypadající muž nás vede opuštěným parkem, temnými uličkami. I přes mírné obavy konečně stojíme před hotelem. Ráno se vydáváme prozkoumat město. Na náměstí je plno lidí, drží se za ruce, do rytmů hlasité svižné hudby tancují typický kurdský tanec, mávají prapory a transparenty. Domnívala jsem se, že jde o demonstraci, ale prý oslavují nějaký kurdský svátek. Lidé nás vtáhnou mezi sebe, místní novinář si nás fotí, této atmosféře nelze odolát. Odpoledne navštěvujeme starobylé černé hradby vinoucí se kolem města s výhledem na řeku Tigris, okolní bazary překypují zbožím všeho druhu, nevěřicně pozorujeme mladé muže s rukama v kapsách a s obrovskými podnosy slanečného pečiva na hlavách, jak bez zaváhání ladně kličkují mezi lidmi na ulici.

Bájná hora, biblický ARARAT.

Foto autorka.

V místním bistru si dopřáváme skvělý jehněčí kebab s tureckým chlebem a spoustou zeleniny. Čaj samozřejmě nesmí chybět. Toužím po kávě, ale tu prý nemají. Za chvíli vidím mladého číšníka, jak v plném provozu přebíhá ulici s šálkem kávy. Nechal mi ji uvařit u konkurence. Ve východním Turecku jsem na ženskou obsluhu v restauracích či obchodech nenarazila. Obsluhují výhradně muži. Ženy se starají o děti a domácnost. Ale doma určitě nesedí. Ulice jich jsou plné, rády chodí po nákupech. Šátkem zahalené vlasy mají spíše ty starší nebo z konzervativních rodin. A to z vlastní vůle, nejsou k tomu nuceny. Bez šátku by si totiž připadaly jako bez oblečení. Ale mnoho žen, zejména těch mladších, rádo vystavuje na odiv své dlouhé husté vlasy. Nosí elegantní vypasované kabátky po kolena či po kotníky. Krátké rukávy uvidíme jen výjimečně, spíše u turistek, ovšem na krátkou sukni či šortky zapomeňte. Finance musí zajistit muž. Pokud se mu nedaří zaopatřit rodinu, hezké bydlení a není úspěšný ve své práci, je u ostatních středem posměchu a pohrdání, což je pro něj velká ostuda. Panuje zde nesmírná úcta k nejstarším členům rodiny, nikdy ve stáří nezůstanou žít sami a v nemoci se o ně stará početné potomstvo. Mít 5 dětí je zcela běžné, na vesnicích i více.

Opuštíme tohle příjemné město a dále na východ pokračujeme typickým tureckým dopravním prostředkem **dolmušem**. Malá dodávka pro těžko odhadnutelný počet lidí. Občas se sedí, kde se dá, na zavazadlech, schodech, stoličkách, které řidič odkudsi vylovil. Všimám si, že téměř každý dolmuš má prasklinu přes celé přední sklo. Na benzinových pumpách mě zaráží nejen řidič tankující palivo se zapálenou cigaretou v ústech, ale také velmi vysoká cena benzínu, v přepočtu více než 58 Kč za litr. Překvapivě, vezmeme-li v potaz, že okolní státy Írán a Irák jsou ropné velmoci. Na častých zastávkách chlapíci sedí u stolu, popíjejí čaj, hrají místní stolní hru a vášnivě kouří. Ženy se starají o děti. I když anglicky nikdo nemluví, spolecestující nám nabízejí různé laskominy a rukama názorně vysvětlují, že v okolních divokých horách se skrývají ozbrojení povstalci. Po mnoha hodinách jízdy s mnoha čajovými zastávkami přijíždíme k východnímu břehu jezera Van, do městečka Tatvan. Je tma, prší, jsme unavení a všechny hotely v tomto malém nevýznamném městě jsou obsazeny. Situace nás donutí se ubytovat v tom nejdražším v širém okolí. Recepční dokonce sleví z ceny, pokoj je útulný, ale opravdu malinký a bez oken. Turisté Tatvan navštěvují kvůli místní zajímavosti.

Za městem se nachází vyhaslá sopka Nemrut Dagı (stejný název jako hora u Malatye). Uvnitř ohromného kráteru je několik jezer a velmi pozoruhodná vegetace. Je jasné, proč tu jsme, proto za chvíli někdo klepe na dveře pokoje. Mladý muž se zrzavými vlasy se představuje jako Hakim a prý zajišťuje výlety do kráteru. Chlubí se, že před pár týdny navštívil Prahu. To je sice fajn, ale cena za jeho odvoz zas tak příznivá není. Nakonec dospějeme k určitému kompromisu, ráno v 8 nás vyzvedne a my tvrdě usínáme. Další den začínáme luxusní snídaní ve společnosti ostatních hostů, tipují, že bohatých šejků z okolních ropných velmocí

Prosklená restaurace v nejvyšším patře hotelu nabízí úchvatný výhled na blankytně modré jezero. (viz foto autorky) S litoší vyhlídku opouštíme, před hotelem máme schůzku s Hakimem. To ovšem netušíme, že hodinu budeme sedět na zaprášeném obrubníku a ve smogu místní dopravy na něj čekat. Když konečně přijíždí, omlouvá se, prý měl závalu na autě. Časem nám dochází jakou. Ony mu totiž nefungují brzdy, tak jak by měly. Projíždíme kolem modré hladiny jezera, ukazatel naznačuje, že hranice s Íránem je nedaleko. Po pár kilometrech se před námi se do cele své krásy vypíná 3 050 m vysoký kráter sopky. Autem stoupáme nahoru, odkud je na město a jezero parádní výhled. V zimě, kdy je zde hodně sněhu, se sopka změní v populární lyžařské středisko, důkazem je moderní sedačková lanovka na svahu. Nyní se mezi trávou povalují lesklé černé balvany, obsidiány, tzv. sopečné sklo. Jsme nahoře ve výšce 3 000 m. n. m. a celý kráter máme jako na dlani. Se svou rozlohou 36 km² a průměrem 7 km patří k největším na světě. Po klikaté prašné cestě sjíždíme strmé srázy dolů. Vrcholy kráteru jsou pokryty zbytky sněhu a ledu, dole se ale vše svěže zelená a jaro je v plném rozpuku. Kráter je vyplněn čtyřmi jezery. Největšího zájmu se těší jezero s průzračnou tyrkysovou vodou, která je celoročně teplá, u pramene prý dosahuje 60°C. Opatrně zpovídám Hakima. Hrdě mi oznamuje, že je 100 %-tní Kurd a má 12 vlastních sourozenců. Jinak toho moc nenamluví a jistě nemá radost z našeho toulání se kráterem. Je zvyklý turisty sem přivést, nechat jim pár minut na prohlídku a rychle zpět do města. My si to však užíváme, sbíráme úlomky obsidiánů, potkáváme velké želvy, které zde žijí. Místní lidé rádi využívají kráter k piknikům, jednu takovou rodinu potkáváme.

Autorka v horní řadě, mezi Kurdy. Foto průvodce. Vřele nás kurdsky zdraví a zvou na pár sklenic čaje a chlebové placky s domácím sýrem. Na cestě zpět už Hakim téměř nemluví, auto z prudkého svahu téměř nebrzdí a my jej s úlevou ve městě opouštíme. Hakim nám pomáhá s koupí lístků na autobus, vyměňujeme si kontakty, loučíme se. V tu chvíli ještě netuším, že přesně za rok budu na pár týdnů hostem tohoto

nabručeného mladíka, nahlédnu do života mladých Kurdů, podnikneme spolu výlet do severního Iráku a největší radost mu udělá slivovice z Kokor. Ale o tom třeba příště. Z. H.

VALNÁ HROMADA SOKOLA KOKORY

Kokorští Sokoli svolali svou Valnou hromadu až na 28. 4. 2014, aby mohli reagovat na nové informace ze župy o přeměně své organizace na spolek tak, aby bylo vyhověno komplikovaným paragrafům nového Občanského zákoníku. Tato přeměna je velmi administrativně a právně náročná a organizace, či vlastně spolky výrazně zatěžuje. Valná hromada měla charakter schůze delegátů, kterých se sešlo v sále sokolovny 56, tedy dostatečný počet. Valná hromada měla klasický průběh a nedá se říci, že by většina členů byla z nových zákonných opatření moudrá. Celkový přehled dosavadní činnosti T. J. Sokol Kokory přednesla v hlavní zprávě místostarostka T. J. sestra Lenka Gogelová, další zprávy o práci odboru všestrannosti, o národní házené a vzdělávací činnosti přednesli zástupci odborů či oddílů Dr. Lörinczová, K. Bluma ml. a Ing. A. Košťálek. Náročnost dobrovolné práce celého sokolského a házenkářského kolektivu ukázala zpráva o hospodaření T. J. a všech oddílů A. Markové, která doložila, že příjmy i výdaje pro zabezpečení mnohostranné sportovní a kulturní činnosti a provozu a údržby sokolovny oscilují ročně kolem jednoho milionu Kč. Zpráva kontrolní komise A. Temlíkové prokázala, že hospodaření kokorské T. J. Sokol Kokory je v souladu s předpisy. Valná hromada poukázala na dobrou spolupráci Sokola s ostatními spolky a na výraznou podporu zastupitelstva a obecního úřadu a představila i náročné úkoly administrativní a zejména organizační a ekonomické, včetně náročných grantů např. na zateplování objektu. Jedním z hlavních témat zejména házenkářů, ale i školy a cvičení mládeže, je problematika nového povrchu hřiště po stránce projektové připravenosti a zajištění případného grantu. Velmi pozitivně bylo hodnoceno značné, téměř plné vyřízení sokolovny pro cvičení školy i členstva a společenské akce Sokola, obce i ostatních spolků. Jako host i člen zároveň se zúčastnila Valné hromady i starostka obce, která také vystoupila v diskuzi. Kš

Sokolové zasedali až v dubnu.

Foto L. Láhner

SPORTOVEC - Z NĚMECKA DO KOKOR NA KOLE

Návštěvu zvláštního charakteru podnikl sedmapadesátiletý Manfred Müller z Fuldy v Hesensku. Rozhodl se navštívit svého přítele a zároveň kolegu z práce, který občas s rodinou pobývá na krásné Moravě, u nás v Kokorách. Vzdálenost mezi městem Drážďany, ze kterého vyjel, a Kokorami (437 km) zdolal během dvou dnů na závodním kole. Tato cesta sloužila zároveň jako příprava na jeho okružní cyklistickou cestu po Kubě, na kterou se vydá v listopadu.

Velmi se mu líbila srdečnost lidí, s kterými se během své cesty a svého krátkého pobytu v České republice setkal. V Kokorách ho nadchlo zejména dobré pivo, slivovice a makrely. Na Moravu se

chce v každém případě vrátit, (snad napřesrok) ale tentokrát přijede na Brodeckou pohodlně autem i se svou manželkou.

Družná společnost před Kokoráčkem Foto P.P.

1. AC KOKORÁČEK HODNOTÍ JARO

Oddíl malé kopané 1. AC Kokoráček hodnotí jarní část sezony. Na zápasy jsme se poměrně scházeli v menším počtu hráčů než obvykle, ať už to byla u některých pracovní vytiženost nebo zranění. Tým byl proto doplněn o mladší hráče a ti se pomalu oťukávali v různých zápasech. V některých zápasech jsme si vytvořili mnoho šancí, které zůstaly nevyužity, kdežto soupeř nás trestal z produktivity a zkušeností. Jarní část hodnotíme jako průměrnou, odpovídající současné soupisce. V konečné části jsme udrželi 3. ligu malé kopané. V mužstvu aktivně skončilo pár hráčů základní sestavy a ti by měli být doplněni o další hráče nové. V posledním utkání na domácí půdě, které jsme odehráli 14. 6. s týmem SK Hradčany nastoupil do utkání i náš „PREZIDENT KLUBU“ pan František Metelka. Utkání Kokoráček prohrával 0: 4. Když byl ovšem v samém závěru nařízen pokutový kop proti SK Hradčany, sám „prezident“ proměnil nařízenou penaltu nekompromisní bombou pod břevno.

Střídající hráči čekají na svou příležitost. Foto P. P.

ZAHÁJENÍ PRÁZDNIN

se uskuteční 28. 6. 2014 od 15:30 hod. na starém hřišti pod Bramborem. Těšit se můžete na vystoupení dětí z mateřské školy, skákací hrad, ruské kuželky, chození na chůdách atd. Pro děti bude připraven k opékání špekáček a sladkosti, které věnovali místní podnikatelé a tímto jim fotbalisté děkují. Pro děti vystoupí v 16:00 hod. oblíbený klaun Pepinoprcek.

V podvečerních hodinách bude k poslechu a k tanci hrát místní kapela. Do redakce zaslal příspěvky Pavel Poučenský.

OPRAVENÁ KAPLE SVATÉHO MARKA

Foto RJ

Sotva se cesta z Kokor do Žeravic přehoupne přes kopec, už klesá v zatáčkách prudce k Žeravicím. Po pravé straně nad Žeravicemi, mezi vysokými stromy, které rostly po obou stranách cesty (takřkajíc v listnatém lese s podrostem), stávala kaplička svatého Marka. Kdo, kdy a proč ji tam postavil se nepodařilo zjistit. O svátku patrona kaple v ní - tedy jen jednou za rok - sloužival P. Gibala mši svatou. Naposledy v padesátých letech XX. století. Časem okolní les silně prořídnul a jak na letitých stromech, tak na kapli se po přelomu tisíciletí projevoval silně zub času. Kaple chátřala a víchr postupně lámal větve starých stromů. Zdálo se, že kaple bez majitele bude pustnout dál... Bohu díky se tak nestalo. Někdo, kdo má rád pěkné věci a myslí dál než jen na svůj zítřek, se pustil do její rekonstrukce. Postupně od r. 2010, během 4 let, kapličku a její nejbližší okolí z gruntu a přitom s velkým citem pro autentičnost a krásu opravil. Vytěžené okolní stromy nahradila nová výsadba. Letos po hodové mši svaté v neděli 18. května 2014 k ní došel ze Žeravic s dechovkou v čele a hasičskou střikačkou na konci, malý průvod sympatizantů (i z okolních obcí). I když bylo pod mrakem a chladno, krása opraveného díla a zpěvy Komorního pěveckého ansamblu paní Heleny Haliřové-Supové rozjasnily duši přítomných. Kapli znovu požehnal kokorský farář P. W. Zapiór. Půvabně opravená kaplička a její okolí jsou dobrou zprávou a zároveň i vzácným darem pro všechny, kterým není lhostejné, jak vypadá prostředí, ve kterém žijeme.

Ing. Růžena Jurečková

ABSOLVENTI KOKORSKÉ ŠKOLY NA SRAZECH

Srazy absolventů „kokorské měšťanky“ či základní školy Kokory ať už osmileté nebo devítileté jsou už po léta středem pozornosti Kokorských novin i jejich čtenářů. Nic nevádí, že se hlavní téma každý rok opakuje, vždycky je to trochu jiné. Ke srazu se rozhoupe ten či onen ročník, podle toho, jaké nastalo výročí a jak jsou aktivní organizátoři. Ostatně, budiž jim, za snahu dát dohromady spolužáky a někdy i učitele, vzdán upřímný dík. Některé ročníky, zejména seniorů, si už přejí, vidět se každý rok, popovídat si, pobavit se i postěžovat si. Jsme rádi, když pro naše noviny dostaneme od těchto kolektivů pár řádků a v lepším případě i fotografii a někdy i jména účastníků s tím, jak (zpravidla zleva) stojí či sedí vedle sebe, jak se kdo změnil, nebo jak je pořád stejný a jak to jemu nebo jí sluší. Také v tomto čísle KN uvedeme pár řádků o srazech roku 2014.

Jak přibývají roky, stává se doprava na sraz z větších vzdáleností a překonání zdravotních potíží stále náročnější. Přesto kolektivy některých ročníků vytrvávají až do vysokého věku. Takovým mezníkem bývá zpravidla jubilejní osmdesátka, ale její překonání není už dnes nemožné.

SRAZ OSMDESÁTNÍKŮ

Letos tu slavnou osmdesátku oslavil, pod vedením svolavatele pana Metoděje Rygala, ročník 1934, chlapci a děvčata, kteří započali školní docházku v dramatických dobách začátku druhé světové války a ukončili měšťanku (tehdy ještě Masarykovu střední školu v Kokorách – název zrušen či odstraněn z razítka až v roce 1953) v neméně pohnutých časech nastupujících padesátých let. Za mimořádně pěkného, ale už horkého povětří, se osmdesátníků úspěšně sešlo 13 a setkání mělo důstojný a poklidný ráz vzpomínání a návratu do mladosti.

Nenarušil ho příliš ani kronikář obce, který si (po předběžné dohodě) vyzvedl jednoho ze vzdálených účastníků srazu ke konzultaci o jeho životopise, který by se měl stát součástí připravované publikace o naší obci.

Ale to už je jiná kapitola a tak připojujeme jen fotografii (redakce KN) účastníka srazu, který se spolužáky v důsledku dramatických okolností v Protektorátu Čechy a Morava absolvoval v Kokorách jen čtvrtou třídu (navíc ovšem každé krásné prázdniny u stařenky Jiřkové v Haltýřích) ale na Kokory, rodiště jeho otce i maminky, ani na své spolužáky a kamarády, nikdy nezapomněl. **Profesor MUDr. Bohumil Hučín DrSC, proslulý pražský dětský kardiochirurg**, přijel za spolužáky autem, a vozem (který sám řídil) také v pozdním horoucím odpoledni odjel. Rozhovor s ním byl velmi příjemný a přínosný. Byl jsem samozřejmě potěšen, když mi „mejlím“ z Prahy poslal sdělení, že náročnou cestu v pohodě do večera zvládl a že se na srazu cítil opravdu dobře. Kš

SRAZ ROČNÍKU 1946

Mezi absolventy kokorské školy, kteří se už scházejí každoročně, patří také první poválečný ročník 1946. Jedna z hybných pák těchto setkání, někdejší ředitelka kokorské mateřské školy paní Draha Lörinczová (rozená Šišková od potoka) nám o tom napsala krátkou glosu:

Poslední sobotu v květnu 2014 jsme se opět sešli tak, jako činíme každý rok. A zase v Kokoráčku. Rádi posedíme, zavzpomínáme, vzpomeneme těch spolužáků, kteří nás už opustili, zatancujeme, zazpíváme. Samozřejmě probereme velmi stručně a s nadhledem i zdravotní stav, ale to jen tak okrajově. Důležité je **„že jsme tu, ještě žijem, hřejeme se na sluníčku, zazpíváme písničku“** Dr. Lő.

Ročník 1946 na fotografii nezapomněl, vybral si pro ni pěknou kulisu na zahrádce motorestu Kokoráček a foto dvaadvaceti věrných obětavě doručil do redakce KN. Foto jsme zařadili do obrazové přílohy tohoto čísla. Čtenáři, nalistuj přílohu a podívej se, „jak jim to sekne“.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

V červnových Kokorských novinách nechybí již tradičně upozornění na jeden ze srazů, který teprve bude. Ročník 1938 (jedni z dlouholetých propagátorů těchto přátelských už každoročních setkávání, kteří mají v redakci KN velmi silnou pozici) se sejde v Kokoráčku **v pravé poledne „ve čtvrtek po hodech“**. Druhé označení tohoto pravidelného termínu zní: **„předposlední čtvrtek v srpnu“**. A obojí to sedí, i když datum **21. 8.** není nijak zvlášť veselé.

Tak, kluci a děvčata, hlavně nezapomeňte, dopravte se, jak můžete a přivezte optimismus a dobrou náladu. Těšíme se.

A+B

KNIHA O KOKORÁCH

Rodí se jen velmi obtížně. Zatím byly do brněnského vydavatelství odeslány fotografie, které by mohly být v knize použity. Textů však přibývá jen velmi pomalu a nepříliš organizovaně. Stále však ještě spolu s paní starostkou doufáme, že to do podzimu společně stihneme.

Jedno pozitivum jsme však zaznamenali už dnes. Při pátrání po zajímavostech a podkladech z minulosti i současnosti jsme narazili na fakta a události často velmi významné i takové, které opravdu stojí za zveřejnění. O některé se podělíme už v předstihu s našimi čtenáři.

Při pátrání v minulosti vsi Kokory za rytířů Kokorských z Kokor (kteří v rukopise samozřejmě nechybí) jsme narazili na erb Kokorských v různém barevném pojetí. Vždycky to však byl lev vpravo vyskakující z hradeb, jehož barevnou variantu jsme získali (a uveřejňujeme se souhlasem autora) z internetu od autora rekonstrukce mnoha moravských rytířských erbů, který publikuje pod přezdívkou „Bivoj“, a který využití jeho práce v našich KN povolil. Jeho lev v erbu Kokorských je zlatý s rudou zbrojí v modrém poli štítu, zeď je rovněž zlatá. Lev na současném znaku Majetína (ves opakovaně vlastnili Kokorští, kteří se pak psali a na Majetíně) je červený, znak je však doplněn rádlím. Pokud by v budoucnosti měla obec (vlastně zastupitelstvo) dobrou vůli nechat zhotovit znak a prapor obce, je lev Kokorských žhavým kandidátem (možná i ve spojení s tradiční husí nohou), který by na praporu a znaku obce neměl chybět.

Když roku 1492 Kokorští celou ves i s tvrzí a kostelním podacím prodali Ludanicům, jejich působení na Moravě zdaleka neskončilo. V rámci přípravy knížky jsme je sledovali na Tršicích, Majetíně, Laškově, Otrokovicích, ve Slezsku i na Slovácku až do roku 1666, tedy více než dalších 170 let.

Snad nejvýraznější vliv Kokorských jsme zaznamenali např. na Laškově, koncem XVI. a začátkem XVII. století, kdy zde „seděl“ pan Bohuš starší Kokorský z Kokor na Laškově a Luděřově, jeden z nejpřednějších úředníků markrabství moravského ve službách císaře (např. Rudolfa II.). Na stěně tamního kostela je dodnes osazen (poprvé přemístěn roku 1806, opraven 2009) 400 let starý náhrobní kámen či pamětní deska, která potvrzuje, že kostel nechal Bohuš spolu se svou manželkou vystavět.

O jeho slávě i pohnutém osudu si snad v avizované publikaci už za dlouhých zimních večerů přečtete sami. Na náhrobním kameni vidíme aliančně nejen kokorského lva, ale i erb jeho manželky, Anny z Pavlovic – měsíc s hvězdou.

Laškov ovšem zakoupil už předtím, v polovině XVI. století, jiný Bohuš Kokorský z Kokor. Mezi oběma nositeli v tomto rodu tak oblíbeného a opakovaného jména byly snad tři generace, přesnější rodinné vazby však zatím neznáme.

Tento Bohuš Kokorský z Kokor se připomíná jako nejvyšší sudí zemský (také královský prokurátor), **v kterážto hodnost zůstal až do roku 1577, kdy jej zachvátila smrt** /Volný, Topografie/

Bylo zcela nezvyklé, že tak vysoký úřad zastával příslušník nižší šlechty /rytířstva, zemanstva/. Roku 1492 vyhověl však král Vladislav naléhavé žádosti rytířstva moravského, aby z něho 6 členů do soudu, kromě pánů, vybráno bylo. Jen tak lze vysvětlit, že pan Bohuš z Kokor z rodu rytířského stal se nejvyšším sudím zemským, čili zastával úřad příslušející po výtece jen členům stavu panského. Tak píše s úctou Páter Pavlík, který si toto v rodu Kokorských oblíbené jméno, právem vybral za svůj literární pseudonym.

O životě Kokorských z Kokor na Laškově nemáme tolik zpráv, kolik by si tato, nyní hlavní větev Kokorských, zasloužila. Z historických materiálů a předložené fotografie však vyplývá, že Bohuš měl z prvního manželství dvě dcery a z druhého manželství s paní Kateřinou ze Šternberka syny Jana a Jiřího. Jan pak převzal Laškov, Jiří Otrokovice.

Vraťme se však k dcerám páně Bohušových. Obě sličné panny Kokorské zemřely na Laškově v mladém věku brzy za sebou. *Nevíme proč, jisto však je, že rány morové v toto období a ještě snad celé další století naše země hojně navštěvovaly.* Uvádí se také, že Bohuslav z Kokor dal pro obě dcery zbudovat náhrobek na lesní cestě k Čechám pod Kosířem vedoucí, který na svých procházkách navštěvoval (podle spisovatele Františka Kožíka) s oblibou i Josef Mánes, ovšem až po třech stoletích.

Nesporným faktem však zůstává, že na venkovní stěně kněžiště kostela v blízkých Drahanovicích je reliéf obou dívek s nápisem, který pro nás přepsal Ing. Jan Hučín a který je pro srozumitelnost trochu upraven: (kameníci tehdy na nějakou tu chybu a písmeno nehlédli)

Leta 1552 tu neděli před Sv. Margitu umřela jest urozená panna Lydmila kokorská z kokor dcera pana Bohuše z kokor a na Laškově.

Po obvodu pak nápis pokračuje a částečně navazuje na 1. část. ***Leta 1555 v pondělí před Sv. Filipem umřela jest urozená panna Marianna z kokor dcera Pan Bůh Rač Jim Milostivi býti.***

Pravý dolní roh náhrobního kamene je poškozen, v levém je však patrný rodový erb Kokorských z Kokor. Na štítu je korunovaný dvouocasý lev vyskakující vpravo z hradby.

/Využito pro získání souvislosti ze starších Kokorských novin z prosince roku 2000. Bože, jak ten čas letí./ Náhrobní kámen si prohlédněte v obrazové příloze tohoto čísla KN. Tenkrát v roce 2000 byl z fotografie Ing. Jana Hučina, ten náš je z internetu. Kš

O KOKORSKÝCH MALÍŘÍCH

Možná, že jde o určitou reklamu, a to zbytečně brzy, ale v chystané knize chceme popsat i oblast a působení kultury

v Kokorách a v rámci přípravy materiálu jsme narazili na několik talentovaných jednotlivců – místních malířů, z dávnější i nedávné minulosti. Jejich jména, některá více, některá méně známá, najdete po čase v inzerované publikaci o naší obci. V pátrání jsme se dostali až do současnosti až ke jménu Ondřeje Horáka z Kouta č.p. 26 (nar. 1983). O tomto současném studentu malířství na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně a o jeho talentu jsem opravdu nevěděl. Ačkoliv jsem, a jako staromilec to veřejně přiznávám, nepříliš nakloněn extravagantním účesům, setkání s mladým umělcem plným nezvyklých nápadů a invence, (a navíc je rodákem z Kokor) mne velmi příjemně překvapilo. O to víc, že jsem si mohl prohlédnout i některé jeho kresby a obrazy, včetně maleb na sklo a vitráží, které pocházejí z období jeho studií na Vyšší odborné škole sklářské v Novém Boru. Na fotografii z novoborského parku vidíme i jeho rozměrné exteriérové „plátno“ instalované přímo v přírodě o impozantních rozměrech 6x4 m (ano, jsou to metry).

Exteriérový obraz Ondřeje Horáka přímo v městském parku.

Jsem přesvědčen, že některé další ukázky jeho mladé tvorby. zaujmou i čtenáře Kokorských novin v některém z dalších čísel.

KOKORSKÉ HODY UŽ V ČERVNU ?

Naši čtenáři se nemusí obávat, nic převratného se neděje, hody zůstávají v Kokorách kolem 15. srpna, jako už vlastně po staletí. Otázku z nadpisu si kladli jen v duchu občané, procházející či projíždějící kolem hřiště u sokolovny odpoledne či večer v sobotu 14. června 2014. Plno sportovců a přihlížejících, tradiční stany a stánky s občerstvením, podium pro hudbu, hlášení rozhlasu, vůně z udírny a z opékaného prásátka a rozněné ovečky i z kotle speciálního guláše. Plno chutí, ale také dobré výkony na hřišti, kde proti sobě nastoupily velmi zajímavě složené kolektivy, jak mladých v plné síle, tak veteránů a dokonce i příchozích.

Zajímavá přátelská sestava.

Foto K. B.

Vysvětlení je prosté. Jeden z předních činovníků oddílu národní házené Sokola Kokory a člen výboru Tělocvičné jednoty Sokol, bratr Karel Bluma mladší, slavil tímto příjemným sportovním a gurmánským způsobem „padesátku“ a volil dobře. (Účast děvčat je oživením)

Těžkou černou padesátku na krk i s řetězem dostal jako dar od starosty T. J., další dary už byly hodně příjemnější. Hlavním oceněním, uznáním a poděkováním byla však spontánní účast mimořádně velké skupiny spoluhráčů, kamarádů a přátel ze všech generací, ale i pamětníků. Všichni dobře pochopili oslavencovu obětavost a rozhodující podíl na současném životě oddílu národní házené a tak spolupracovali, pomáhali a slavili jako hráči, pořadatelé, obsluha a konzumenti. Družně i s mladou kapelou, která odpoledne, či vlastně graduující večer vhodně doplnila a hlasitě zpestřila. S gratulací k narozeninám i za výborně uspořádanou sportovně společenskou akci se připojují také Kokorské noviny, i když se šéfredaktor na slavnosti dopustil dietní chyby, která nezůstala zcela bez následků.

A ještě jedna poznámka: Tomáš Bluma, Karel Bluma starší, Karel Bluma mladší a Lukáš Bluma (ten slavil zároveň dvacetiny), to jsou čtyři generace kokorských házenkářů. Jejich služby házené, Sokolu a tím i obci si zaslouží plné uznání Kš Střední generace, i ti nejmenší. Foto zaslal L. Bluma.

TENISOVÝ TURNAJ KOKORY CUP

Naplnil se druhý rok tenisové školy pořádaný Sokolem Kokory. Trénují v ní děti školního věku, tak i dospělí, úplní začátečníci nebo i ti, kteří se chtějí jen zdokonalit ve hře.

Při této příležitosti naši trenéři Aneta a Ondřej Hradovi uspořádali v sobotu 7. 6. 2014 tenisový turnaj dospělých. Zúčastnili se všichni trénující dospělí, 10 hráčů. Hrál se na dvě skupiny, v nich každý s každým. Muži a ženy dohromady. Do finále postoupili vždy dva nejlepší hráči ze skupiny.

Počasí turnaji přálo až příliš. Odpolední teploty dosahovaly 35°C, přesto se hrálo s obrovským nasazením. Výměny byly většinou dlouhé a turnaj se protáhl od 8.30 až do 20.00 hodin. Pro hráče to bylo vyčerpávající. Přesto všichni bojovali až do konce, někteří bez ohledu na zranění. Zápasů řídil profesionální rozhodčí p. Pavlíček. Sponzor Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra poskytl hodnotné ceny pro všechny zúčastněné. Hra dosahovala vysoké úrovně, byla zajímavá i pro diváky.

Vítězem turnaje se stal Antonín Hluší. Druhé místo obsadila Radka Bradová a třetí byl Milan Mazur. Umístěným ještě jednou velká gratulace.

Rádi přivítáme mezi sebe nové zájemce o tenisovou hru, děti i dospělé. O. M.

Poznámka redakce: sponzorem turnaje byla zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR.

Účastníci turnaje: Bradová Radka, Hluší Antonín, Hluší Dita, Horsák Břetislav, Mačáková Alexandra, Mačáková Kateřina, Marková Jitka, Marková Pavla, Mazur Milan a Mazurová Hana

Devět na hřišti, pes a fotograf. Foto zaslala J. M.

POZVÁNKA NA KULTURNĚ SPOLEČENSKÉ AKCE

v letních měsících. „Začátek prázdnin“ je akcí především pro děti, uskuteční se 28. 6. 2014 na starém hřišti. Děti bude bavit klaun, jsou pro ně připraveny soutěže a drobné odměny pro všechny zúčastněné soutěžící. Tuto akci pořádá oddíl malé kopané ve spolupráci s obcí.

Další pozvánka je na tradiční **Předhodové odpoledne v sobotu 16. 8. 2014 na hřišti u sokolovny**. Hlavními pořadateli je obec, hasiči a TJ Sokol Kokory. Pro všechny věkové kategorie je připravena bohatá zábava a oblíbené soutěže, večer bude patřit hodové zábavě se skupinou TRIFID.

Soutěž „O Kokorské brósek“, kterou pořádá obec, bude součástí programu pro děti při „Ukončení prázdnin na starém hřišti“ v sobotu dne 30. 8. 2014

Všem spoluobčanům a dětem přejí příjemně prožitou dovolenou a prázdniny bez úrazů. Starostka

SERIÁL „O.S. A CELEBRITY“ NA ZÁVĚR

Není tentokrát na celostátní úrovni, připomíná však otevření nové prodejny potravin a dalšího zboží v naší obci. Spolu s Oldou je tentokrát na snímku KN i vietnamský majitel **pan Petr Dang**. V prodejně budou k dostání i Kokorské noviny.

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO: CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová